

نگاهی بر معضل چشم‌چرانی آقایان:

چشم‌ها را با ایل پست

مریم راهی

مشاغلی می‌روند که بیشتر با خانم‌ها در ارتباط باشند. مثلاً فروشنده لباس‌های زنانه می‌شووند یا عکاس و فیلمبردار، مسافر زن سوار می‌کنند و براشان دل می‌سوزانند؛ داشتگاه هم اگر بروند اغلب دوستانشان را دخترها تشکیل می‌دهند، دست آخر هم می‌شووند متخصص بیماری‌های زنان در مطبی که درش درست روبه‌روی آرایشگاه زنان است! کلاً می‌شووند متولی امور زنان در اجتماع؛ غیرحرقه‌ای‌های این قن، علنی به دیدزدن می‌پردازند و انقدر زل می‌زنند که قربانی آنان با خجالت‌زده می‌شود و فراری و یا عصی و شاکی. زیرا این اختلال روانی هر چند برای خود فرد متفهم است و لذت آنی به همراه دارد، اما برای قربانی آن ناراحت‌کننده است و زجرآور.

چشم‌چرانی به عنوان معضلی اجتماعی و نیز یک بیماری روانی، در برخی اشخاص به طور ذهنی بروز می‌یابد. یعنی شخص، چشم‌چرانی می‌کند اما در ذهن و خیال؛ به این ترتیب که در کتاب‌ها و لایه‌لایی فرهنگ‌های این کشور و آن کشور نبال صحنه‌هایی می‌گردد که قابلیت دیدزدن داشته باشد، به دنبال فیلم‌های مبتذل است و برای معشوقه خیالی خود شعر می‌گوید و با او به پارک می‌رود و راه و بیراه سر از اینترنت در می‌ورد. نه تنها روان، بلکه جسم فرد چشم‌چران هم از دست خودش در امان نمی‌ماند. ترشح مواد زائد توسط عدد داخلی و جمع شدن مواد سمی در خون بالا رفت، که در نهایت منجر به ارتکاب جرم و جنایت می‌شود. علاوه بر این، نگاه شهوت‌انگیز باعث می‌شود شوک‌های مکرر به مغز و قلب وارد شود و به بیماری‌هایی لاعلاج بیانجامد. دشواری در تنفس، درد در اطراف قلب، بالا رفتن تپش قلب، ضعف و خستگی عمومی که منجر به کسالت و عدم انگیزه برای کار و فعالیت می‌شود،

اشارة:

مردی با دبه چهار لیتری که به دست داردگوش خیابان در تقلا است برای قدری بنزین. هر ماشینی نزدیک می‌شود جلوتر می‌رود و خم می‌شود و ظرف خالی را چند باری تکان می‌دهد، ماشین‌ها به سرعت از کنارش می‌گذرند، بی‌آن که گوشه چشمی به او اندازند. چند خیابان پایین‌تر خانمی که گویا ماشینش داغ کرده یا چیزی شبیه به این، پیاده شده و کاپوت را زده بالا. بی‌آن که تقاضای کمک داشته باشد هر ماشینی که از راه می‌رسد نیش تزمیز و بویی و اعلام آمادگی برای کمک(!) و بعد هم اصرار که «تعارف می‌کنید؟» و خانم تمام کمک‌ها را با کلافگی رد می‌کند.

این دو صحنه آشنا در نگاه اول آن قدر ساده است که ساده از کنارش می‌گذریم چون چیزی جز خیرخواهی جمعی در برابر بی‌اعتنایی جمعی دیگر را به ذهن نمی‌آورد. اما اگر موشکافانه بینگیریم و دست بگذاریم روی حس خیرخواهی برخی آقایان که اغلب بی‌موقع و غافلگیر کننده بروز می‌یابد، این سادگی رنگ می‌بازد و پیچیدگی‌ها عیان می‌شود.

مردان حرفه‌ای در چشم‌چرانی، بسیار تمایل دارند که خدمت‌رسان زنان باشند و اگر از آن‌ها بپرسی چرا، به‌اصطلاح تو را می‌بیچانند و می‌گویند یک نظر حلال است، قصد ازدواج داریم، این حرف‌ها قدیمی شده، خودشان دوست دارند نگاه‌شان کنیم، شما خودتان می‌توانید چشم‌تان را به روی زیبایی‌ها بینندید؟... همین حرفه‌ای‌ها اگر در کارشان دقت کنی متوجه می‌شوی معمولاً سراغ

نه تنها روان، بلکه جسم فرد چشم‌چران هم از دست خودش در امان نمی‌ماند. ترشح مواد زائد توسط غدد داخلي و جمع شدن مواد سمي در خون بالا رفته، که در نهايَت منجر به ارتکاب جرم و جنایت مي‌شود. علاوه بر اين، نگاه شهوت‌انگيز باعث مي‌شود شوک‌های مکرر به مغز و قلب وارد شود و به بيماري‌هایي لاعلاج بيان‌جامد.

۶۰ درصد ازدواج‌هایي که از طريق چشم‌چرانی (يا همان عشق در نگاه اول!) شکل گرفته به طلاق کشیده است که فرزندان عصبي زنده کردن حس بي اعتمادي، بد گمانی به افراد خصوصاً به جنس مختلف و بازي با آبروی مردم، از دیگر آسيب‌های چشم‌چرانی است.

بي‌شك فرد چشم‌چران قوه عقل خود را نادideh مي‌گيرد

و آنرا به اسارت نفس در می‌آورد، زيرا حاضر مي‌شود از چشماش به عنوان سلطان بدن که مرکز نيروهایي مرموز و ناشناخته است و زبان گویاي قلب و شخصيت و به فرموده امام صادق (ع) دنيا ي را در خود جاي داده است، استفاده سوء کند و آنرا در جهت براندازی شرافت خود و اطرافيانش به کار گيرد.

انگليسى‌ها مطالعه‌اي داشته‌اند بر روی همین معضلي که هر روز در اماكن عمومي مانند مترو، اتوبوس و در سپر ماركت‌ها و پارك‌ها با آن مواجههم. آن‌ها به اين نتيجه رسيده‌اند که مردها به طور ميانگين روزانه ۴۳ دقيقه را صرف خيره شدن به جنس مختلف مي‌کنند که اين ميزان برابر با ۲۵۹ ساعت يا تقریباً ۱۱ روز در سال است.

هر چند اين آمار را نمي‌توان به جامعه اسلامي خودمان، تعتميم داد، اما پريراهم نبيست که با گشتي در شهر، آماری مشابه آنرا در پرونده مردان چشم‌چران ايراني هم ثبت نمود و از سویي دیگر آنرا مقایسه کرد با ميانگين سرانه مطالعه در همین پرونده!

درد معده، هراس از خطرات غير قابل توصيف، بي‌خوابي و کم اشتهايي، برخى از آسيب‌های حاصل از روان نازرام فرد چشم‌چران است.

از آن‌جا که فرد عضوي از اجتماع است و هنگامي که جمع مي‌شود، اجتماع شكل مي‌گيرد، هر آسيبي متوجه او باشد گرييان اجتماع را نيز خواهد گرفت. بنابراین نباید تعجب گرد که ۶۰ درصد ازدواج‌هایي که از طريق چشم‌چرانی (يا همان عشق در نگاه اول!) شکل گرفته به طلاق کشیده شود و از دل چنین خانواده‌های است که فرزندان عصبي و بزه‌كار پا به اجتماع مي‌گذارند. همچنین چشم‌چرانی‌هاي حین رانندگي، تصادف به بار مي‌آورد و بنا بر آمار سال ۱۹۶۲ نيوپورك، ۲۷۶۶ فقره تصادف در اثر اين معضل روانی ثبت شده که ۳۸۰ کشته بر جاي گذاشته است!

زنده کردن حس بي اعتمادي، بد گمانی به افراد خصوصاً به جنس مختلف و بازي با آبروی مردم، از دیگر آسيب‌های چشم‌چرانی است.

بي‌شك فرد چشم‌چران قوه عقل خود را نادideh مي‌گيرد

